

D'e ittnå som kjæm tå sæ sjøl

UTPOSTEN er 30 år. Bladets historie er unik og stolt. Vi er intet mindre enn – så langt vi vet – verdens eneste frittstående medisinske fagtidsskrift for formidling og utvikling av erfaringsbasert kunnskap fra førstelinjen i faget, med et særlig ansvar for å ivareta de faglige utpostene i alle betydninger av ordet. Konseptet er mildest talt utradisjonelt. Redaksjonen er en gruppe kolleger som tar på seg å snekre tidsskrift på dugnad. I fem år! Deretter går den sittende redaksjonen fra borde in toto, og en ny redaksjon uten andre forutsetninger enn lyst og faglig entusiasme overtar. Slik gjenoppstår bladet jevnlig med ny redaksjon og fornøy kraft som en Fugl Fønix. Antagelig er dette noe av hemmeligheten bak UTPOSTENS suksess. Fra første nummer av bladet i 1972 og frem til det du nå sitter med i hendene, har UTPOSTEN utkommet fast og forutsigbart åtte ganger i året. UTPOSTEN var dessuten ett av de første medisinske tidsskrift i verden som var tilgjengelig i fulltekstversjon på nettet, også det takket være dugnadsinnsats fra en enkelt kollega som siden 1995 har gjort denne jobben.

Årets julebilag er en kavalkade av utklipp fra UTPOSTEN gjennom 30 år. Vi har lagt størst vekt på vise frem stoff som sannsynligvis er utilgjengelig for de fleste, altså gammelt stoff fra tiden før www.uib.no/isf/utposten. Å velge ut er vanskelig, det viktigste har vært å vise bredden og spensten. Kavalkaden innledes med en hilsen fra en tidligere redaktør, Eystein Straume, og avsluttes med utdrag fra historiker Aina Schiøtz doktoravhandling «Distriktslegen – institusjonen som forsvant». På hver sin måte understrekker disse to hvilken betydning UTPOSTEN har hatt og har for vår identitet som leger i en furet og værbitt førstelinje.

UTPOSTEN har overlevd kriser og nedgangstider både i faget og for tidsskrifter generelt. Men som UTPOSTENS ideologiske slekting Vømmøl i sin tid sang «D'e ittnå som kjæm tå sæ sjøl». Bladet eksisterer bare så lenge folk vil betale for det og skrive i det, et skjørt og til tider litt for spennende liv. Vi i den avtroppende redaksjonen ønsker UTPOSTEN et langt og rikt liv, og avslutter derfor med en oppfordring som gjenfinnes som en rød tråd gjennom hele bladets historie: «Betal bladpengene! Skriv i UTPOSTEN!»

Elisabeth Swensen